

מ"ת 57571/11/13 - מדינת ישראל נגד אפרים בן קליפה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 13-11-57571 מדינת ישראל נ' בן קליפה(עוצר)

בפני כב' השופט יעקב פרנסקי

מדינת ישראל ע"י עו"ד וויליד אלבאז

ה המבקש:

נגד

אפרים בן קליפה (עוצר) ע"י עו"ד מנחם רובינשטיין וארוז

המשיב:

abboab

החלטה

רקע

1. נגד המשיב והחברה שבבעלותו ושליטתו הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות סיכון חי אדם בנסיבות תחבוראה, מאות עבירות של קבלת דבר מרמה וחיזוף בנסיבות מחמירות, ניסיון שוד, הונאת נשים וUBEIROT של פעולה ברכוש אסור והלבנת הון, השמטת הכנסתות וניהול ספרי חשבונות כזבים כלפי רשות המס וUBEIROT סילוק נכסים במרמה.

ברקע הדברים, עיסוקו של המשיב באמצעות החברה בשליטתו בסחר ושיקום כל רכב שעברו תאונות קשות, הוגדרו "אובדן להלכה" ומכירתם. הרכב עבר תאונה ומוכרז כאובדן להלכה, חברת הביטוח רוכשת את הרכב מבועלוי. הבעלים מקבל פיצוי וחברת הביטוח מאיידר, פועלת לצמצום הנזק באמצעות מכירת הרכב לשיקום. זאת, באמצעות קבלנים הרוכשים רכבים אלו, ופועלים לעמידה בתנאי תקנה 309 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 ובכך להציגו לכיבש". בהתאם לדין, חברות הביטוח והליסינג אין אפשרות העברת הבעלות ברכבים המושבתים, אלא לאחר שייהיו בידייהם מסמכים שהינם: אישור תיקון מסוים מורשה, חשבונות על חלקן חילוף שהותקנו ומקורות, חשבונות על עצם התקיקון והחלפת החלפים, דוח שמאית שביצע מעקב אחר כלי הרכב וביצוע התקיקון והכול לשם עמידה בתנאי תקנה 309. לאחר עמידה בכל הדרישות המקדיימות, חברות הביטוח והליסינג הם "מחזיקות" הבעלות ברכב, שאז יכול היה הקבלן המשקם, ובמקרה זה המשיב באמצעות החברה שלו, להעביר הבעלות ברכבים לצד השלישי, לקוחותיו של המשיב (והחברה שבבעלותו). למשיב מוכיח כי יצר מנגנון אשר אפשר שלא כדי וככל עמידה בתנאים).

קיומן של ראיותلقואורה

2. אקדמי את המאוחר, מסקנתי הינה שה浼בקשת עומדת בנטול הוכחת ראיותلقואורה לאשמת המשיב, ראיות אשר יש בהן את הפוטנציאלי הנדרש להרשעה במוכיח לו.

כבר בשלב זה יש לציין כי המשיב אשר בתחילת החקירה שיתף פעולה עם חוקרו, בהמשך, בחר בזכות השתקה, ודבק בזכותו זו עד לתום הליל החקירה. דווקא בשלב זה, בשלביה המתקדמים של החקירה, יכול היה המשיב לסייע ב"פיזור הערפל" וליתן את ההסבירים הנדרשים, אך הוא נמנע מלהעשות כן. השתקה מחזקת את הראות לכאן כנגד המשיב. אכן כי גם ללא זקיפת השמירה על זכות השתקה לחובת המשיב, מסקנתנו הייתה שהמבקש עומדת במוטל עליה בבקשתה.

להלן אתייחס לאישומים סדרם, אביא בחשבונו את טענות המבקש בכתב ובעל פה מחד, ואת תשובתו של המשיב, בעל פה ובכתב מאידך, לפי סדרם בכתב האישום.

פירוט המסקנה באשר לריאות לפי סדר האישומים

3. באישום הראשון מיוחסות למשיב: 129 עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 266 עבירות זיוף בנסיבות מחמירות ו-266 עבירות שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות.

האישום הראשון מפרט "שיטה" בה רכשו הנאים בהם המשיב, חלקו חילוף מספקים שונים ווסףקו להם עבודות חשמל כולל עבודות הקשורות לכריות אויר פגומות. המנהל המורה במסמך הנאים היה מר יעקב אטיאס (אטיס) שהוא ראש מנהל המקצוע במוסך, למרות שעבד במוסך רק לסירוגין. מטעם הנאים פעל השמאלי אלון שם טוב. חלק משיטתו של המשיב, הציגו הוא בחותמתו של אטיאס והורה לפיקוד המשרד הילה תורג'מן לזייף 73 פעם אישורי מוסך מורה תוך שימוש בחותמתו וחתימתו של יעקב אטיאס באופן הנראה היה קלילו נחתם על ידי מכונאי מוסך כמפורט בסופו ב', בכתב האישום. כך ובהמשך זייף אישורי תיקון מוסך מורה ב - 4 הזדמנויות נוספות. ב - 114 הזדמנויות הורה לעובדים שונים בהם הילה תורג'מן ואירית פרץ לזייף חשבונות של ספקים כמפורט בסופו "א" בכתב האישום. זייפוי החשבונות בוצעו בשיטת "הטיפקס" ו- "גזר והדק" מתוך "הקלאס". זאת, על מנת להציג מצג שווה של שימוש בחחלפים תקנים שנרכשו כדין. נעשה שימוש כפול משולש ואף יותר בחשבונות מקוריות, כמו גם שחשבונות זייפו בשיטות שונות, והוביל להציג מצג שאפשר עמידה בתנאי התקנות בכל הנוגע לשיקום הרכבם.

כך ובין היתר עולה מהראיות, שהמשיב הניע את פקידותו להטיב חותמות לפי הצעתו בדף על חותמתו של המכונאי האחראי יעקב אטיאס ללא ידיעתו. הניע את השמאלי אלון שם טוב להפיק דוחות מבלי לראות את המכוניות בפועל ובהסתמך על האישורים. כך הגיע מסמכים מזויפים לחברות הביטוח והכל על מנת לעמוד בתנאים שנקבעו לאישור שיקום הרכבם, דבר שאפשר שחרורם מבועלות חברות הביטוח והליינינג ומכרה ללקוחות לרכבים תקנים.

אמנם, המשיב אישר כי הוא האחראי העיקרי לקורה בעסקו, אולם הכחיש כי עובדיו פעלו בהנחהתו וטען למשל כי הפקידה הילה תורג'מן עסקה בזיהוי המסמכים בשל עצlot, כי יותר היה לה קל כך במקום לאთר את המסמכים המקוריים וכן החתימה מסמכים בחותמו של אטיאס, חותמת כשרות התיקון. אלא שטענתו של המשיב, טענות שהין מסווג: "**אני בסדר, ה - ש.ג. אשם**", סותרת עדויות מפורשות של עובדים ומעורבים כמו: הילה תורג'מן, חילת משוחרר שהשתכרה שכר מינימום, עבדה כפקידת משרד ופירטה כי אלו היו הנחיות המשיב. כך למשל פירטה הילה תורג'מן בהודעהיה, זו

מיום 13.11.17 (בבוקר) ש' 104 ואילך, וכך בהודעה מיום 13.11.17 (צהרים) ש' 16 ואילך. כך ובנוספ', גרסת המשיב סותרת את זו של גיסתו אירית פרץ אשר ביצעה תפקוד דומה לזה של הילה תורגמן, חקירתה של אירית פרץ מיום 17.11.13 ש' 19 ואילך, ש' 59 ואילך.

מסקנתי לאחר העיון הינה שהמבחן עומדת בראות לכואורה המוחסנת למשיב באישום זה.

4. באישום השני מוחסנת למשיב 55 עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ו- 3 עבירות סיכון אדם בנסיבות תחבורה. האישום נובע ממכירת רכבים במצב של "אובדן להלכה" מבלי לידע את הליקחות, כאשר בשלושה מקרים נמכרו רכבים ללא אמצעי בטיחות כמו כריות אויר. במקרה אחד, נמכר רכב בו הייתה דלокаה נורית ביקורת המUIDה על תקלת בऋת האויר, הפטرون לכך היה בהדבקת מדבקה על נורית האזהרה! הנאים קיבלו כתוצאה מהאמור במרמה כספים בהיקף 3.57 מיליון ₪. בשל רכבים שנמכרו ללא כריות אויר ותקלה בחגורת הבטיחות, מוחסן למשיב כי הוא סיכון בכך כי אדם בנסיבות תחבורה.

גרסת המשיב הינה שבכל מכירות הרכבים, הקונים ידעו כי הם רוכשים רכב שעבר תאונה, שכן כך נכתב במסמכי מכירת הרכב. עיון בעדויות הרבות של רוכשי הרכבים, מעלה כי בהגנת המשיב לכואורה אין ממש. אמןם, קטענותו, גרשם שהרכב עבר תאונה, אולם המידע שקיבלו הרוכשים היה כי מדובר בפגיעה קלה ביותר בפח הרכב או פגעה קלה אחרת להבדיל מהמצב "הבטיחוי", אשר משקף "עלית מדרגה" באשר למצב הרכב, שכן אין דומה לרכב שעבר תאונה בה הנזק הינו מסווג "מכה קטנה בכונף" לרכב ש"הורד" מהכביש עד להשלמת התהליכים הקבועים בתקנות. מעיון בעדויות הרבות עולה כי המשיב הונה והטעה את הרוכשים בהטעיה בסיסית, היורדת לשורשו של עניין, אשר אילולא נ Hegך, לא היו רוכשים את הרכבים. כך גם הגורמים שאישרו את העברת הבעלות בחברות הליסינג והבטיח אישרו באופן חד משמעי שלא היו נתונים לרכיבים לחזור לבבש, אילו מצב הדברים לא שוררו היה ידוע להם. בשל "הפק" שטמן המשיב לרוכשי המכוניות, כמו גם לגורמים המאשרים השונים, הצליח המשיב לששלל לכיסו ולחברה שבבעלותו סכומי כספים אדירים, שלא כדין.

ניסיונו השודד כלפי בוחן בדיקה כפי המפורט באישום השלישי להלן, עיון בתמלול האזנת הסתר לפיו המשיב אומר לבחון האם אמר האמת, הלקוח "ילך להטייעז" ולא יחזור לרכישת המכוניות, מדגימים ומאשימים את השיטה בה נקט המשיב, לצורך המוחסן לו באישום השני.

באשר לשלוות המכוניות המופיעות המפורטות באישום זה, אין צורך לפרט כפי שעולה מהעדויות כי כאשר מערכת כריות אויר ו/או חגורת בטיחות אין מחוברות ואין תקינות, מדובר במצב המסקן באופן ממש את הנוסעים ברכב. באחד הרכבים, (פורד פוקוס 75-906-40), בוצעה בדיקה מקצועית אשר העלתה כי נורית האזהרה לתקינות הカリות אינה דלוקת. כאשר פורקلوح השעונים נמצא כי נורית כריות האויר הוסתרה על ידי סרט הדבקה שחזור (אייזולירבנד)! (סיכום בדיקת תקינות מערכת כרית אויר מיום 20.11.13). עיון באזנת סתר 187171-2013, שיחה 5329 מיום 13.7.2013 מדווחת תקינות מערכת כרית אויר מיום 20.11.13). עיון באזנת סתר 187171-2013, שיחה 5329 מיום 13.7.2013 מדווחת תקינות הדברים. המשיב משוחח עם עופר מלכה, חבר יולדות עמו פעיל וששייע לו במכירת המכוניות, אשר התקשר אליו. עופר מדווח כי העסקה למינית הרכב המדובר בשיחה תעמוד על סך 48,000 ₪ אבל לטענת עופר יש בעיה, ויש צורך לוודא שכרית האויר לא תישאר דלוקה. המשיב אישר. הגורם האמור מבקש לוודא למשיב "קונבינה" לסדר את

זה. המשיב מאשר את הדברים.

אני דוחה טענת המשיב כי ככל עבירות סיכון אדם בנסיבות מיועדת רק לאוותם נהגים "משתוללים" בדרכים. איני סבור שנית להפריז, כפי שעולה מהראות לכאורה, בסכנה שנוצרה בשל בצע כסף, אשר תוכנותיה חילתה קשות וחווארות, שלא ניתן לדעת היקפן, עצמתן, מתי ולמי.

מסקנתי לאחר העיון הינה שהמבקשת עומדת בריאות לכאורה המוחסנת למשיב באישום זה.

5. באישום השלישי מוחסנות עבירות ניסיון מתן שוחד וניסיון קבלת דבר במרמה, באירוע בו הופלו שוטרות סמויות ככל הין לכוחות שביקשו לקנות רכב. לשוטרות נאמר כי מדובר ברכבים "נק'ים" מתחנות, למחרות שהוכרו "כאובן להלכה" ועbero "שיםוקם" אצל המשיב. השוטרות ביקשו לבדוק את הרכב במקון בדיקה. מוחס למשיב כי התקשר לבדוק במקון הבדיקה, דוד סופר, שמסר לו את ממצאי בדיקתו, המשיב הציע לו שוחד, ואף שלח בעניין זה מסרונו. השיחה הוקלטה בהאזנת סטר 6411-87171 2013-87171 שיחה 5.8.13. המשיב הוא שיזם את השיחה ושאלתו הראשונה: "איך האטו", התשובה הייתה: "מאחוריה יש לו פגעה שמה בשלה". המשיב מוסר לבודק: "אם אתה רושם להル העסקה, חבלי". לאחר מכן מוסיף את המילים: "טוב כפירה תנסה, יש לך חמיש מאות מני שם". בהמשך וכنتען, המשיב שלח מסרונו באמצעות הטלפון הנייד שלו לבדוק ולפיו אם לא ירשום את הנזק בדוח הבדיקה, ולא יגלה זאת ל"קונוט" הוא קיבל 1,000 ₪. בפועל, הבודק לא נענה להפניות המשיב. המשיב טען כי בסך הכל נסעה לזרע את הבדיקה, הסבר שאין בו כל ממש. מסקנתי לאחר העיון הינה שהמבקשת עומדת בריאות לכאורה המוחסנת למשיב.

6. באישום הרביעי מוחסנות למשיב עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות וזיוף בנסיבות חמירות כמו גם שימוש במסמך מזויף בנסיבות חמירות, עת זיף בתחכם יפי כוח לצורך העברת בעלויות ברכב (bijouik 72-51-584), בניגוד ליפוי הכוח המקורי שקיביל. המשיב מחק מספר רכב מיפוי כוח מקורי, על מנת להשתמש בו ברכב אחר, תוך זיף חותמת חברת הביטוח וחתימה, וכתוצאה לכך העביר בעלויות ברכב לגבי לא היה לו יפי כוח.

טענת המשיב, חברה אחרת עמה עבד, מכירה את הרכב לאדם בשם יריב זר אשר מכר את הרכב לאמנון בן יعيش בתיווכו של המשיב לאחר שהרכב הועבר למגרשו של המשיב בנסיבות. טוענת המשיב, וכלשונו במסמך שהגיש, בעיקרו הטיעון בסע' 35: "יצוין כי יפי הכוח הנזכר באישום זה לא צורף לחומר החקירה הלאורי ומיליא, טען כי לא זיף כל מסמן הקשור ברכב הנ"ל".

עינתי בחומר החקירה ובניגוד לב"כ המשיב, מצאתי בחומר החקירה את אותו יפי כוח המזוייף הנזכר בכלב האישום, (המסמך מצוי בקלסר חקירות המשיב, קלסר 1, בשליש התחתון של הקלסר). מצויים 3 מסמכים: הנזהה המקורי, מסמך בגיןズ בדף למזויף הכלול הדבקת כתוב של חותמת החברה על גבי הצלום בו שונה מספר הרכב המקורי, והמסמך השלישי, הסופי, בו הושלמו קווי המתאר של החתימה של מזוייף המסמן על גבי החותמת בעט כחולה.

בחקירה, רוכש הרכב, אמןון בן יعيش מצין כי את הרכב רכש מהמשיב, כשלוחומר מצורף רישיון רכב בו הרכב בבעלותו. מאידך, עיון בחומר מעלה כי מבחינת חברת הפניקס, הרכב טרם "שוחרר" שכן לא הוצגו האישורים הדרושים. מסקנתי לאחר העיון, שההמבקשת עומדת בנטל הצגת הראיות לכואורה המיויחסות למשיב באישום זה.

7. באישום החמייש' מייחסות למשיב 55 עבירות על חוק איסור הלבנת הון, ו - 55 עבירות ופועלה ברכוש אסור, בכך שכאשר ביצע לכואורה את עבירות באשר לרכבים, קיבל כספים בהיקף של כ - 3.57 מיליון ₪, ופועל להסתיר את מקור הרכוש תוך הטמעת הכספיים ברכוש חוקי. המבקשת מפנה לאישום השני, ולמרמה לפני רוכשי הרכבים. נטען כי מקורם של כל'י הרכב הינו בעבירות מקור שבוצעו על מנת לקבל את הבעלות ברכבים ولكن כל'י הרכב הינם רכוש אסור. כאשר נמכרו כל'י הרכב, בוצעו עבירות ברכוש אסור ותוך אף, הוטמעו כספים על ידי המשיב בחשבונה של החברה וכן עורבבו כספים במזומנים עם כספים אחרים. המשיב טعن כי אין ראיות לכואורה להוכחת עבירות המקור וכי כל'י הרכב אינם מהווים רכוש אסור וכי ייחוס העבירה לכל'י הרכב ולא באמצעות כל'י הרכב, אין בה עבירה ברכוש אסור.

אני סבור ממשיב שלא ניתן להכליל את הרכבים בגדר סע' 3 לחוק איסור הלבנת הון, שהרי סע' 3 המגדיר רכוש אסור מפנה בין היתר ל-"רכוש ששימש לביצוע עבירה" ומכאן שבגדר רכוש אסור גם המכוניות ולא ניתן, למצער, בשלב זה, לקבועقطעת המשיב כי אין מדובר ברכוש אסור.

נטען כי המשיב לא התכוון להסתיר את הרכבים או תמורהם וכי כל הכספיים הופקדו כדי בבנק ובניהול הנהלת החשבונות. בדיקה לכואורת של הראיות מעלה כי בטענה זו אין ממש שהרי למשל אשתו של המשיב אישרה הפקדת כספים שלא בחשבון החברה וכן עדויות נוספות כמו זו של עופר מלכה, הסותרות את טענה המשיב ולפיה כל הכספיים הופקדו כדי בחשבון החברה. מסקנתי לאחר העיון הינה שההמבקשת עומדת בראיות לכואורה המיויחסות למשיב באישום זה.

8. באישום השישי מייחסות למשיב עבירות של הונאת נשים, בכך שהעלים מכנס הנכסים שמונה לחברה 16 כל'י רכב שהועברו לסוחר רכב אחר, עופר מלכה, ובכך מייחסות עבירות של הונאת נשים, סילוק נכסים במרמה, פועלה ברכוש אסור והלבנת הון. בעובדות אישום זה גיבוש שעבוד צפ על נכסיו החברה והגשת בקשה פשוטת רgel נגד המשיב ואשתו. נטען כי עובר בקשה הפש"ר הביא לסלוק במרמה של רכבים שהחביבם ואף בהמשך, והעברו 16 רכבים לסוחר רכב אחר אשר 13 מהם נמכרו ושלושה נתפסו, כמפורט בטבלה. הונאת הנשים הינה בכך שהרכבים הועברו לסוחר רכב אחר וקרובי משפחה, בכוונה להונאת נשים להסתיר מיקום רכוש ושלשל הכספיים לכיס המשיב.

לטעת המשיב מונה לו כונס נכסים והוא לא הונה את נשיו, אולם מדובר במבנה כל'י ולא מצאתי בתשובה הcid בעובדות המתוארות, לא גדרה מצבת החובות לנשים. לטעת המשיב, הרכבים עברו לסוחר הרכב עופר מלכה, עמו עבר, אולם מיפה הכוח הינו יגאל תורג'מן, אשר פעל על דעת עצמו כאשר המשיב לא התייצב בחברה מאיתמת הנשים, מכאן שהוא לא מכר ולא קיבל כל תמורה עבור הרכבים ואין ראיות לקבלת תשלום אצלו ואישום זה מתיחס למילאי העסקי של החברה, שלא היו במלאי העסקי שלה. מוסף המשיב כי המדינה נחפהה לגיטימת האישום ללא בירור הדברים

מול כונס הנכסים וחקירתו.

שקלתי את טענות המשיב לאחר עיון בעדויות במיוחד של עופר מלכה. טענת המשיב ולפיה אחרים פעלו על דעת עצם ברוכשו אינה נתמכת בראיות וסותרת את שיטת התנהלותו. לפיכך מסקנתי הינה שהמבקשת עומדת בראיות לכואורה המיויחסות למשיב באישום זה.

9. באישום השביעי מיוחסoted למשיב עבירות מס, במסגרת השemit הכנסות מ - 10 רכבים המפורטים בכתב האישום והתחמק ממנו בגיןם, ובכך הואשם בעבירות ניהול ספרי חשבונות כזבים.

טענת המשיב הינה שככל נושא הנהלת החשבונות נוהל על ידי רואה חשבון ומנהלת חשבונות. לטענת המשיב, שנת מס 2012 תדוח לאחר 4/14 ואילו בשנת 2011, מועד הגשת הדוחות היה בזמן הקרוב. מוסף המשיב כי החיבור במס לא יכול להיות אלא על הרוחים והטבלה אינה מפרטת אלא את המכירות ללא התחשבות בהוצאות ובכלל זה בעלות הרכישה.

המשיב לא רשם את הכנסות ממכירת כל הרכב בהנחת החשבונות ולא כללם בדיוחים החודשים 'למע"מ. אולם יש ממש בטיעון ולפיו טרם הגיע המועד לדיווח השנתי, לפחות באשר לשנת 2012. יחד עם זאת, גם אם לא יוכל מלאה הסכם, וגם אם לא תתקבל טענה המדינה כולה, למשל באשר לדוחות 2012 למס הכנסה, ישן ראיות לכואורה באשר לאישום בעבירות ניהול ספרי חשבונות כזבים ומסקנתי לאחר העיון הינה שהמבקשת עומדת בראיות לכואורה המיויחסות למשיב.

10. באישום השמיני מיוחס למשיב כי לא רשם במסגרת פעילותו ופעילות החברה הכנסות מכירת 287 רכבים המפורטים בכתב האישום, בכונה להשתempt מס, ובכך ניהל ספרי חשבונות כזבים אשר לא כללו הכנסות בהיקף 11 מיליון ₪, לפיכך הואשם בעבירות ניהול ספרי חשבונות כזבים, השמתות הכנסה מדו"ח ומסירת דוחות כזבים בנסיבות מחמירות.

בדומה לאישום השביעי, המשיב טען כי הנהלת החשבונות וראה החשבון ניהלו את נושא הכספיים כדין. נטען כי הסכומים אינם מדייקים וטרם הגיע המועד להגשת הדוחות. עוד נטען כי רכישות הרכבים אובדן להלכה אין מחויבות 'למע"מ והדיווח באשר לרכישה הינו דיווח "0" ומה שמחויב הסוחר הינו תשלום מע"מ על ההפרש שבין המכירה והקנייה ולכן הטבלה אינה נכונה. טוען המשיב כי המאשימה עצמה אינה יודעת בכמה נמכרו הרכבים ומכאן שיטתו שאל היכן יודעת המבקשת כי הרכבים נמכרו יותר מאשר עלותם?

יתכן שבוגע להיקף השמתת הכנסות האפקטיבי, הסכם יהיה נמוך יותר, והנטל לכך יעבור למשיב. לצורך הוכחת קיומן של ראיות לכואורה, די לבקשת הציג ראיות לכואורה להוכיחת השמתת הכנסה והיקפה. מהראיות עולה התנהלות בדרך של ניהול ספרי חשבונות כזבים, בمزיד ובכונה להשתempt מסים, תוכאה אשר באה בעקבות אי רישום

הכנסות ממכירת כל רכב בספרי הנהלת החשבונות כמו גם החלטת הכנסתות בדוחות החודשיים למע"מ. מסקנתו לאחר העיון הינה שגם אם ההיקף הכספי האפקטיבי, יכול יהיה לאחר בירור נmor יותר, עומדת המבוקשת בראיות לכואורה המיחסות למשיב באישום זה, כמעט לגמרי.

11. באישום התשייע הואשם המשיב בשתי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, במסגרת פרשה ולפיה הוגג מצג שווה ככל נון כביכול עומד הוא לרכוש נכס מגיסו, ביחד עם אשתו כוכבה, (אחותו של הגיס יגאל תורג'מן). במסגרת זו אושרה לו הלוואה בריבית נמוכה שאיןה משקפת את הסיכון שבה. המשיב קיבל שיק בנקאי לפיקודת הגיס יגאל, על סך מיליון ל"נ שהופקדו והוחזרו למשיב. בהמשך, יצר המשיב מצג שווה באשר למכירת רכב לגיס יגאל, שהביא לממן אישור להלוואה בהיקף 130,000 ל"נ. שתי הלוואות האמורות הין בסיס אישום זה.

לטענת המשיב הייתה הלוואה מאושרת בכל מקרה, וההסכם שנערכו אוטנטיים ומקיפים את מה שהיה באמת בין הצדדים. עיון בראיות, למשל בעדות הגיס יגאל תורג'מן מעלה כי המבוקשת עומדת בנטול של ראיות לכואורה להוכחת המיחס. המשיב מעלה פרשנות לעובדות אשר לשיטתו אינה מקימה עבירה כמיוחס. לא ניתן לשלוול אפשרות כי יצילח להוכיח את טענתו, אולם אפשרות זו לכואורה אינה סבירה. בבחינת הנדרש מצד המבוקשת, לפוטנציאלי שהוכחת הנטען באישום התשייע והרשעת המשיב בשתי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחmirות, מצאתי כי המבוקשת עמדה בנטול הנדרש ממנה.

סיכום בינימ

12. לאחר עיון בחומר הראיות, מצאתי כי המבוקשת עומדת בנטול הנדרש לקיומן של ראיות לכואורה למיחס למשיב בכל האישומים כמעט לגמרי.

עלית המעצר

13. כדי, עבירות רכוש המבוצעות בתחום, בתכנון עברייני, בשיטתיות, בהפעלת אחרים, בהונאת ציבור, מוליכות למסקנה ולפיה מתקייםת עלית המסוכנות, קל וחומר כאשר עסקין בעבירות נוספות כמו סיכון אדם בנסיבות חברה.

המבקשת הפניה להלכת בש"פ 59/08 **רוני בכור נ' מדינת ישראל** (כב' השופט פרוקצ'יה, 6.2.08) שם נקבע ובין היתר כדלקמן (פסקה 8):

"**העורר מואשם בסדרה ארוכה ביותר של עבירות רכוש ומרמה חמורות, שימושות בהן גם עבירות של שיכוש הלכי משפט. מספרן של העבירות והצברותן זו לזו מצביעות על מעשים של שיטה בהונאת אנשים רבים מן הציבור, בקבלת כספים בטענות שווה בעקבות הונאה זו, ובשיבוש נרחב של הלכי משפט הכרוכים בזיהוי מסמכים והציגם בפני גורמי אכיפת חוק.**
טיבם ומספרם של האישומים כנגד העורר מצביעים, כשלעצמם, על מסוכנותו הרבה, ועלים

חשש כי שחרורו עלול להביא להמשך ביצוע מעשי עבירות גם ממוקם של חלופת המעצר. עבירות שבוש ההליכים מצידן תורמות לחוסר האמון כלפי העורר כי יקיים תנאי חלופה שיוטלו עליו. אדם שמצויר מסמכים כדי להציגם בפני רשות החוק, עלול אף להונאות את גורמי החוק בדרכים אחרות, להימלט מן המעצר, ולבצע מעשים אחרים שיש בהם משום הונאת הציבור וסיכול הליכי משפט תקינים".

דומה שאין צורך להרחיב במסוכנות הנשתקפת מהמשיב, נוכח מספר העבירות האDIR שכתב האישום, בשיטת ההונאה, ובعبירות הננספות אשר מוכיחות את עילת המסוכנות, ובאשר לחשש לסיכול הליכי המשפט, בדומה למה שנקבע בהלכת בש"פ 59/08. לפיכך, שכונעתי בעילות המעצר שהין מסוכנות וחשש לשימוש הליכי המשפט.

חלופת המעצר

14. הוראת המחוקק הינה שיש למצות בחינת חלופות למעצר הננקט צעד אחרון, כאשר לא נותרה כל ברירה אחרת ואין דרך לאוון הסיכון הנשקף מנאשם. ב"כ המשיב טוען כי יש מקום להסתמיעות בשירות המבחן לקבלת תסקير מעצר, תוך שבקהלויים כלל'ים הוציאו חלופות מעצר בית מלא בפקוח האחים של המשיב בהם איש קבע בצה"ל, ואח אחר, קצין בטיחות בחברה.

עסוקין בעבירות מרמה והונאה, בעבירות כמו סיכון אדם בנטייב תחבורה וניסיון שוד, עבירות בהם ביטה המשיב חוסר עיקבות וזלזול חוזר ונשנה בחוק, לצורך קבלת כספים בהיקפים אידירים. בחינת חלופת המעצר אינה רק היפיסית, אלא לצורך להבטיח כי מקום המעצר לא יוכל המשיב להפעיל אחרים ואףלו בטלפון או באמצעות תקשורת אחרים בהם אינטרנט וכיו"ב.

ማידך, מביא אני בחשבון כי עברו הפלילי של המשיב אינו מכבד (הרשעה אחת בהעסקת שב"ח), כי שמיית התקין צפואה להשתרע על פני ישיבות רבות, לאור כך שכתב האישום כולל כ- 170 עדים, והחשש כי יחלפו למספר 9- 9 חודשים בטרם יסתים המשפט ולאור טענת המשיב למצוב בריאותי רופף. לפיכך, מצאתי מקום לקבלת "תמונה" מקיפה בטרם החלטה סופית ומכאן שאני נעתר לבקשת ב"כ המשיב לקבלת תסקיר, **והכל מבלתי שבדבר יהיה בכך**

שהמשיב יפתח כל צפיפות ל החלופת מעצר.

לפיכך, המשך הדיון נקבע בזאת ליום 25.2.14 בשעה 11:30.

המציאות תעבור עותק ההחלטה לשירות המבחן אשר יתבקש להגיש תסקיר עד למועד הדיון.

המשיב יובה באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, במעמד הצדדים.

